

บทที่ 3

ขบวนการนับ(The Counting Process)

3.1 ตัวอักษรย่อ

3.2 ค่าสั่งในการพิมพ์หน้า

3.2.1 ค่าสั่งเดclar (Specification statement)

3.2.1.1 การกำหนดแกนของค่าวา贲อย่างชัดแจ้ง

3.2.1.2 ค่าสั่ง DATA

3.2.1.3 ค่าสั่ง IMPLICIT

3.2.2 การใช้เครื่องหมายบีทับ (/ slash)

3.2.3 ตัวอักษรควบคุมการพิมพ์ (Carriage control character)

3.3 ตัวอักษรเพิ่มเติม

แบบฝึกหัดที่ 3

บทที่ 3

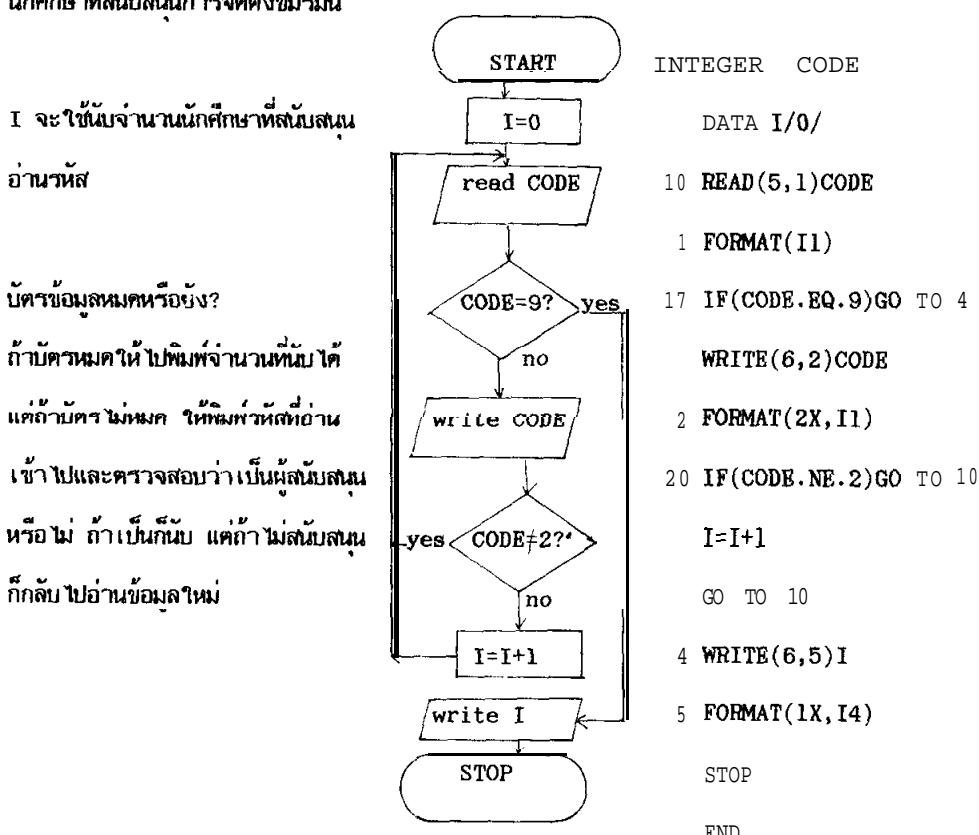
ขบวนการนับ(The Counting Process)

3.1 ปัญหาตัวอย่าง

ในการส่องความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งชื่อ ฯ หนึ่งในมหาวิทยาลัย ผู้ส่องความได้ให้รหัสเกี่ยวกับความเห็นดังนี้

รหัส	ความหมาย
0	ต่อต้าน
1	เฉย ๆ
2	สนับสนุน

ความเห็นของนักศึกษาคนหนึ่งบันทึกเป็น 1 จะเป็น (record) ให้จะเป็นรหัสพีซีชุด 9 เป็นค่าสุดท้าย (last card) ซึ่งไม่ใช้ค่าอื่นใด จะเขียนโปรแกรมเพื่อคำนวณ นักศึกษาที่สนับสนุนการจัดตั้งชื่อฯ

ค่าสั่งในมีน้ำหนักอย่างนี้คือค่าสั่ง INTEGER และค่าสั่ง DATA คำสั่งที่ 2 เป็นคำสั่งที่เราเรียกว่า ค่าสั่งเฉพาะ (Specification statement) ค่าสั่งเฉพาะในภาษาฟอร์มาลีอิก หมายค่าสั่งชี้จะให้กล่าวถึงต่อไป

3.2 ค่าสั่งในภาษาฟอร์มาลีอิก

ค่าสั่งเฉพาะ เป็นค่าสั่งไม่ปฎิบัติการ (nonexecutable statement) ค่าสั่งเหล่านี้ ต้องใช้ไว้ก่อนค่าสั่งปฎิบัติการแรกของโปรแกรม ค่าสั่งเฉพาะ เป็นค่าสั่งชี้บอกคอมพิวเตอร์ว่า จัดเครื่องซึ่งค่า ฯ ให้พร้อมไว้เพื่อกำหนดค่าค่าสั่งปฎิบัติการจะได้เป็นไปอย่างเรียบง่าย เช่น ค่าสั่งในการกำหนดชนิดให้แก่ตัวแปรโดยใช้ค่าสั่ง TYPE หรือใช้ค่าสั่ง IMPLICIT ค่าสั่ง DATA เป็นต้น

3.2.1.1 การกำหนดชนิดของตัวแปรโดยชัดแจ้ง (explicit)

การกำหนดชนิดของตัวแปรโดยใช้ตัวอักษรตัวแรกของชื่อเป็นตัวกำหนด เราเรียกว่า การกำหนดโดยมุ่งมั่น (implicit) เราอาจกำหนดโดยชัดแจ้งให้ด้วยการใช้ค่าสั่ง เช่น ค่าสั่ง INTEGER ค่าสั่ง REAL เป็นต้น

รูปที่ 4	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 2px;">INTEGER</td><td style="padding: 2px;">รายชื่อตัวแปร</td></tr> <tr> <td style="padding: 2px;">REAL</td><td style="padding: 2px;">รายชื่อตัวแปร</td></tr> </table>	INTEGER	รายชื่อตัวแปร	REAL	รายชื่อตัวแปร
INTEGER	รายชื่อตัวแปร				
REAL	รายชื่อตัวแปร				

โดยที่ ค่า INTEGER และ REAL เป็นคีย์เวิร์ด

รายชื่อตัวแปร นั้นอาจมีตัวแปรหนึ่งตัวหรือมากกว่าหนึ่งตัว ในกรณีมากกว่า 1 ตัว ให้ใช้ เครื่องหมายจุลภาค (,) คืน

ตัวแปรทุกตัวในรายชื่อตัวแปรที่ตามหลังคีย์เวิร์ด INTEGER จะมีชนิดเป็น integer ผู้ใช้จะประกาศให้ในโปรแกรม เมื่อใช้ในลักษณะนี้จะไม่เริ่มต้นด้วยตัวอักษร I-N ตัวแปรที่ตามหลังคีย์เวิร์ด REAL จะมีชนิดเป็น real

ตัวอย่าง INTEGER X,CODE1,QI,J

 REAL I,J123,SUM

3.2.1.2 คำสั่ง DATA

คำสั่ง DATA ใช้ในการกำหนดค่าเริ่มต้น (initial value) ให้แก่ตัวแปร
มีรูปที่อย่างดัง

DATA รายชื่อตัวแปร/รายการค่าคงที่/[,...]

โดยที่ รายชื่อตัวแปร คือรายชื่อตัวแปรซึ่งคุณต้องเครื่องหมายจุด(.)

รายการค่าคงที่ คือค่าคงที่เดียว 1 ตัวนั้นไปคุณต้องเครื่องหมายจุด(.)

ตัวแปรแรกในรายชื่อจะคุ้งค่าคงที่ตัวแรกในรายการค่าคงที่

ค่าคงที่สองในรายชื่อจะคุ้งค่าคงที่ค่าที่สองในรายการค่าคงที่

ตั้งนี้จำนวนตัวของตัวแปรและจำนวนตัวของค่าคงที่ต้องเท่ากัน และชนิดของตัวที่อยู่คุ้งต้องเป็น
ชนิดเดียวกันด้วย

ตัวอย่าง DATA A,B/3.2,0./

ค่าของ A คือ 3.2 และค่าของ B คือ 0.

ตัวอย่าง DATA A,J,K/3.2,4/ ไม่ถูกต้อง เพราะมีตัวแปร 3 ตัว แต่มีค่าคงที่

2 ค่าเท่านั้น

ตัวอย่าง DATA CODE,LL/0,3.2/ ไม่ถูกต้อง เพราะชนิดของตัวแปรและชนิดของ
ค่าคงที่ไม่ถูกต้องในคุ้งของมัน

ถ้าต้องการให้ CODE=3.2 และ LL=0 ต้องเขียน

DATA CODE,LL/3.2,0/

ตัวอย่าง DATA A,B/3.,0./,I,J/1,0/

↑
ต้องมีเครื่องหมาย , กับมี รายชื่อตัวแปร/รายการค่าคงที่/

ตั้งนนค่าของ A คือ 3.
มากกว่า 1 ชุด

ค่าของ B คือ 0.

ค่าของ I คือ 1

ค่าของ J คือ 0

แสดงการเขียนโปรแกรมถึงการคูณ

ตัวอย่าง DATA I,J,K/3*0/,A,B,C,D/4*(-4.1)/

หมายความว่า I,J,K แต่ละตัวค่าเท่ากับ=0

A,B,C,D แต่ละตัวค่าเท่ากับ=-4.1

คำสั่งข้างต้นจะเนื่องกับคำสั่ง

DATA I,J,K/0,0,0/,A,B,C,D/-4.1,-4.1,-4.1,-4.1/

เนื่องจากคำสั่ง DATA เป็นคำสั่งไม่มีข้อบังคับ การ เรายังสามารถใช้คำสั่ง DATA เพื่อกำหนดค่าใหม่ให้แก่ตัวแปรระหว่างการรีบูตโปรแกรม ในการกำหนดค่าใหม่ให้แก่ตัวแปร เราจะใช้คำสั่งในการกำหนดค่าที่เรียกว่าอ่านค่าใหม่จากตัวกลาง

3.2.1.3 คำสั่ง IMPLICIT

ในโปรแกรมที่ใช้ตัวแปรทั้งชนิด integer และชนิด real จำนวนมากจะคุ้มค่าไม่สะดวกในการกำหนดชนิดให้ตัวแปรทั้งหมดโดยบังเอิญ การใช้คำสั่ง IMPLICIT จะทำให้โปรแกรมของเราสามารถกำหนดได้เช่นว่า ถ้าตัวแปรนั้นเป็นตัวอักษรใดจะนิยมกิจ เช่น

IMPLICIT REAL (I)

ซึ่งจะทำให้ตัวแปรทุกตัวที่เป็นตัวอักษร I มีชนิดเป็น real เราสามารถใช้เงื่อนไขของตัวอักษรในการกำหนดค่าเช่น

IMPLICIT INTEGER (A-D)

ซึ่งจะทำให้ตัวแปร A ที่เป็นตัวอักษร A, B, C หรือ D มีชนิดเป็น integer
รูปแบบของคำสั่งคือ

IMPLICIT ชนิด(a[,a]...), ชนิด(a[,a]...), ...

โดยที่ชนิด (type) อาจเป็น INTEGER REAL หรือชนิดอื่น ๆ ซึ่งจะกล่าวถึงในตอนต่อไป
a อาจเป็นตัวอักษรตัวเดียวหรือเงื่อนไขของตัวอักษรในรูป $l_1 - l_2$ (l_1 และ l_2
เป็นตัวอักษรเดียว ๆ)

ตัวอย่าง IMPLICIT INTEGER(A,C-F),REAL(I-N)

IMPLICIT REAL (C),INTEGER(A,B)

คำสั่งแก้จะทำให้ค่าแบบนี้เป็นตัวเลข A,C,D,E และ F มีพิเศษเป็น integer นอกนั้นจะมีพิเศษเป็น real

คำสั่งที่สองจะทำให้ค่าแบบนี้เป็นตัวเลข A และ B มีพิเศษเป็น integer ส่วน REAL(C) ไม่ได้เปลี่ยนรูปของค่าแบบนี้เป็นตัวอักษร C แต่อย่างไร หันหน้าขวาจะค่าแบบนี้เป็นตัวอักษร C มีพิเศษเป็น real อยู่แล้ว

3.2.2 การใช้เครื่องหมายข้อตัว (/ slash)

คำสั่ง FORMAT ท้ามานี้คือค่าที่มีข้อมูลในรายการเบียน (record) ของข้อมูลเข้าหรือข้อมูลออกเพียงหนึ่งรายการเบียนเท่านั้น นั่นคือถ้า 1 บันทึกของกារบันทึกเท่านั้น การใช้เครื่องหมายข้อตัว (/) จะทำให้เราสามารถอธิบายลักษณะของรายการเบียนได้มากกว่า 1 รายการ ในคำสั่ง FORMAT 1 คำสั่ง เราอาจแปลความหมายของข้อตัวว่าคือ "การบันทึก" เราไม่ต้องใส่เครื่องหมายจุดSTOP (,) ระหว่างเครื่องหมายข้อตัวและ format code ตัวอื่น ๆ

ตัวอย่าง

READ(5,3)A,B,I,J,X

(5 แทนเครื่องอ่านบันทึก)

3 FORMAT(F4.1/F4.1,I2/I2,F5.0)

ระเบียนที่ 1	1.3
ระเบียนที่ 2	2.1 ₁₁
ระเบียนที่ 3	39 _{5.6}

ผลการอ่าน A เก็บค่า 1.3

B เก็บค่า 2.1

I เก็บค่า 11

J เก็บค่า 39

X เก็บค่า 5.6

ตัวอย่าง

WRITE(6,5)

5 FORMAT(T50,'JULY REPORT'/'+',T50,11(''_'))

ผลการพิมพ์คือ

↑
ตัวขีดเส้นใต้ (underscore)

คำແທນທີ 50

JULY REPORT

'+' គິດຕາວັກຂະໜາດມາດການຝຶກ (carriage control character) ເປັນຕ້າງບຸໃຫ້ມີເນັນ
ບາຮັດເຄີນ ແລຍການຝຶກຈະນາເລີ່ມທັນບາຮັດເຄີນໄໝ

ຕົວຢ່າງ READ(5,5)A,B
(5=ເຄົາອຳນວຍ)

5 FORMAT(F4.0//F4.0)

blank record ອີດໃຫ້ເວັ້ນຫັນນັກໄປ 1 ນັກ

ຜລກາວ່ານຄົດ ອ່ານຄ່າຂອງ A ຈາກນັກທີ 1

ອ່ານຄ່າຂອງ B ຈາກນັກທີ 3

ຕົວຢ່າງ WRITE(6,6)A,B

6 FORMAT(2X,F4.0//2X,F4.0)

line 1 line 4
 ↓
line 2 line 3

ຜລກາພົມ
 ບາຮັດທີ 1 | XXX.
 ບາຮັດທີ 2 | {ເວັ້ນ } {ເວັ້ນ } 2 ບາຮັດ
 ບາຮັດທີ 3 | {ເວັ້ນ }
 ບາຮັດທີ 4 | XX XXX.

ຕົວຢ່າງ WRITE(6,7)I,J

7 FORMAT(/2X,I2,1X,I3/)

line 1 line 3 line 4
 ↓ ↓ ↓
line 2 line 5

WRITE(6,8)A

6 FORMAT(1X,F5.2)

ກຳຄ່າສົ່ງ WRITE ທັງຄູ່ອື່ນທັນກົນຜລກາພົມເປັນຕົ້ນ

บรรทัดที่ 1	เว้น {	เว้น 2 บรรทัด
บรรทัดที่ 2	เว้น }	
บรรทัดที่ 3	XX XXX	
บรรทัดที่ 4	เว้น {	เว้น 2 บรรทัด
บรรทัดที่ 5	เว้น }	
บรรทัดที่ 6	XX.XX	

3.2.3 ตัวอักษรควบคุมการพิมพ์ (Carriage control character)

ตัวอย่าง I=5

J=6

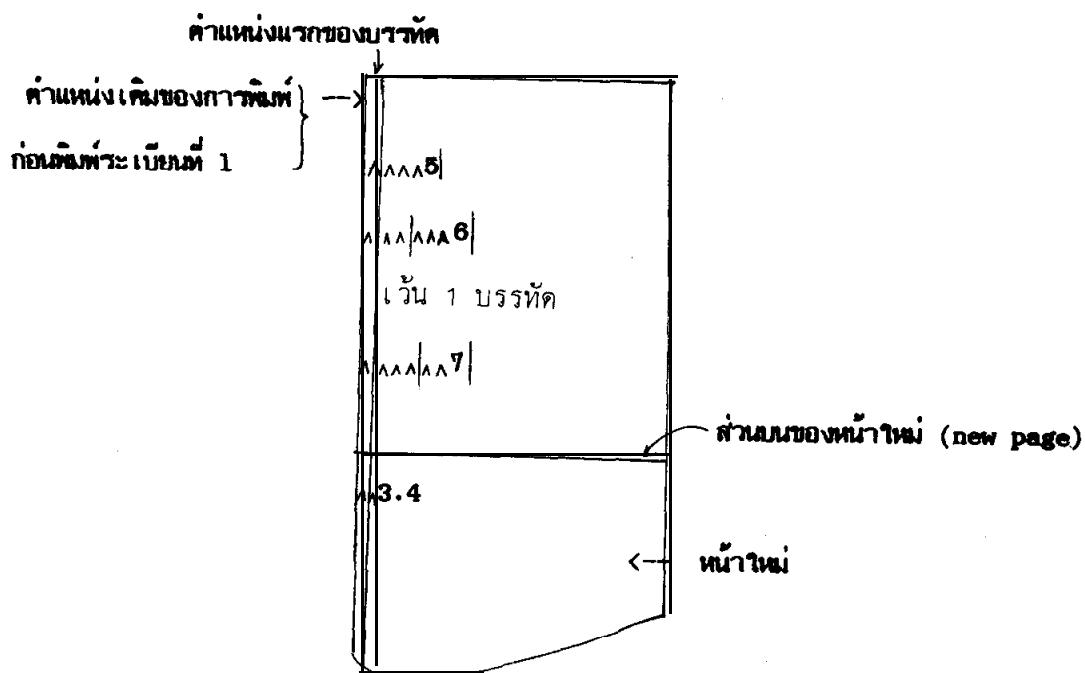
K=7

A=3.43

WRITB(6,1)I,J,K,A

1 FORMAT(1X,I4/' ',2X,I4/'0',3X,I3/'1',1X,F3.1)
 จะ เป็นตัวที่ 1 จะ เป็นตัวที่ 2 จะ เป็นตัวที่ 3 จะ เป็นตัวที่ 4

ผลการพิมพ์คือ

คำແນ່ນແറກຂອງທຸກນາຫັດຂອງກະຕາມພິເພີ້ຈະ ໄນໃຊ້ໃນກາແສ່ກົດ ແລ້ວໃຫ້ໄຫວ້ອັກນະຮະ
ຄວບຄຸມກາມພິເພີ້ ໂຍດະໄສໄວ້ໃນຄໍາສົ່ງ FORMAT ຕັ້ງຫຼາຍໆຢ່າງໜັກຕົ້ນໃນរູ່ 'X' ນັ້ນ 1HX ກຳໄດ້
ໄຍດ້ທີ່ X ອີ່ຕັ້ງອັກນະຮະຄວບຄຸມກາມພິເພີ້ ທີ່ຈາກເປັນຕົວໃຫ້ກັບຕົວນີ້ຕັ້ງຕ່ອງໄປນີ້

X : ຕັ້ງອັກນະຮະຄວບຄຸມກາມພິເພີ້	ກາງຄວບຄຸມກາມພິເພີ້
	ຫຼັມຮາຫັດໃໝ່(new line)
0	ເວັນ 1 ນາງຫັດ (skip a line)
1	ຫຼັມໜ້າໃໝ່ (new page)
+	ຫຼັມໜ້ານາງຫັດເຕີມ (ໄຍດ້ຈະກັບມາເຕີມ ຈາກຕຳແໜ່ນແຮກຂອງນາງຫັດກ່ອນພິເພີ້)

ຄໍາສົ່ງຕ່ອງໄປນີ້ຈະເໜືອນກັນຄໍາສົ່ງໃນຕ້າຍຢ່າງໜັກຕົ້ນ (ໃຊ້ H-format)

WRITE(6,1)I,J,K,A

1 FORMAT(1X,I4/1H_,2X,I4/1H0,3X,I3/1H1,1X,F3.1)

3.3 ຕ້າຍຢ່າງເພີ່ມເຕີມ

ຈາກແພັ່ນຂໍ້ມູນລົ້ນທີ່ມີປະກອບທ້າຍ 120 ຮະເບີນ ຮະເບີນທີ່ ໡ ມີ 3 ລາຍການຂໍ້ມູນ
ຄົວເລກປະຈໍາຕ້າ ອາຍຸ ແລະ ເພດ ຂອງສານີກ 1 ດັນຂອງໜົມາ ອີ່ ນັ້ນໃນເມືອງ ຈົງເບີນໄປແກຣມ
ເພື່ອຄ້ານາຫຼາເປົວ່າເຫັນຕົ້ນຂອງຫ້າຍແຫ້ອາຍຸຕຸ້ງແຕ່ 60 ປີ້ນໄປໃນໜົມານີ້

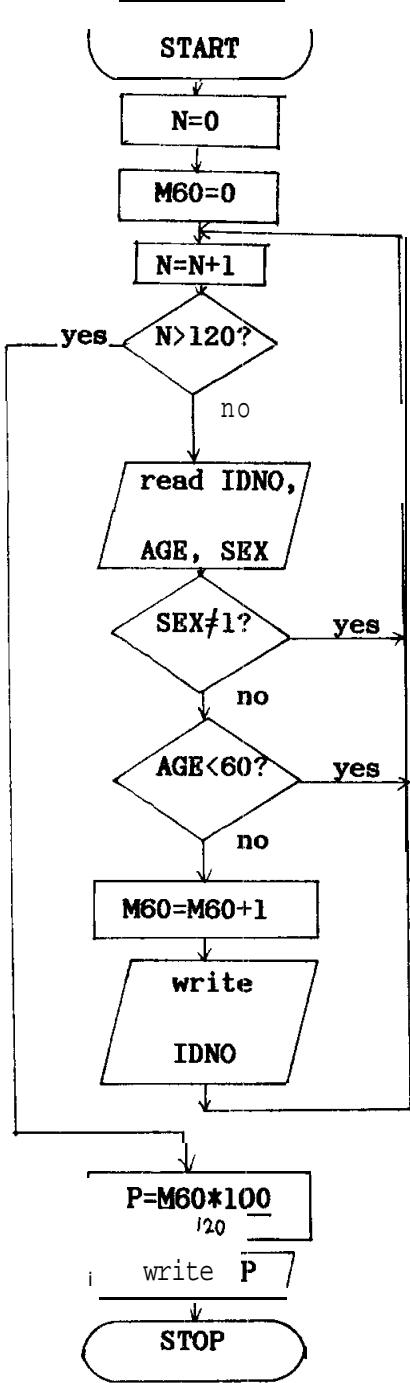
ຕ້າມແປ່ງໃຊ້ເກີນລາຍການຂໍ້ມູນຄື່ອງ

IDNO ເກີນເລກປະຈໍາຕ້າ

AGE ເກີນອາຍຸ

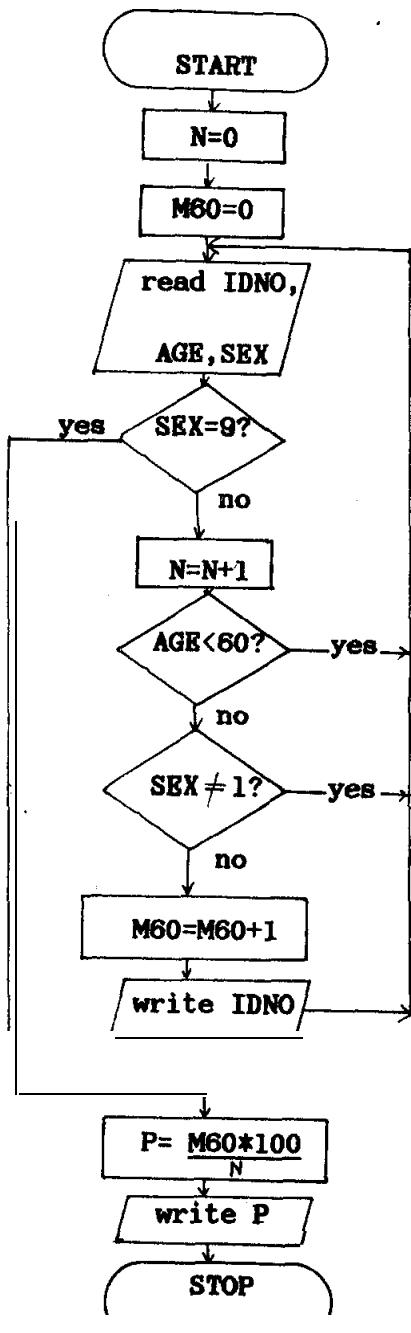
SEX ເກີນເພດ ໄຍດ້ SEX=1 ສີ້ຫ້າຍ

SEX=2 ສີ້ໜູ້ງ

INTEGER AGE, SEX
 DATA N,M60/2*0/
 11 N=N+1
 IF(N.GT.120)GO TO 6
 READ(5,1) IDNO,AGE,SEX
 1 FORMAT(I8,I3,I2)
 IF(SEX.NE.1)GO TO 11
 IF(AGE.LT.60)GO TO 11
 M60=M60+1
 WRITE(6,4) IDNO
 4 FORMAT(5X,I8)
 Go To 11
 6 P=(M60*100.)/120.
 WRITE(6,7)P
 7 FORMAT(10X,F6.2)
 STOP
 END

จากปัญหาเดิม ถ้าเราไม่ทราบจำนวนประชากรในแต่ละช่วงอายุ เราจะควบคุมการอ่านบันทึก
 โดยกำหนดบันทึกในส่วนหัวขึ้น (หัวของเดียวกับข้อ 3.1) ในหัวหน้าบันทึกในส่วนหัวมีค่าของ SEX=9
 ส่วนในพืล์คือ 9 เป็นช่องว่าง ตั้งแต่หน้าส่วนหัวถึงส่วนหัวของบันทึกนั้น

INTEGER AGE, SEX

DATA N/0/, M60/0/

3 READ(5,1) IDNO, AGE, SEX

1 FORMAT(I8,I3,I2)

IF(SEX.EQ.9)GO TO 6

N=N+1

IF(AGE.LT.60)GO TO 3

IF(SEX.NE.1)GO TO 3

M60=M60+1

WRITE(6,4) IDNO

4 FORMAT(5X,I8)

GOT0 3

6 P=(M60*100.)/N

WRITE(6,7)P

7 FORMAT(10X,F6.2)

STOP

END

แบบฝึกหัดที่ 3

1. จงแสดงบញ្ជាផ្ទៃលក្ខណៈរាយការការពិនិត្យការសំណើ READ เมื่อគោលការណ៍ FORMAT ផ្លូវបាន

READ(5,5)I,J

- 1.1) 5 FORMAT(I4/I3)
- 1.2) 5 FORMAT(/I4,I3)
- 1.3) 5 FORMAT(/I4/I3)
- 1.4) 5 FORMAT(//I4,I3)
- 1.5) 5 FORMAT(//I4//I3)

2. จงแสดงរាយការណ៍ការសំណើ WRITE เมื่อគោលការណ៍ FORMAT ផ្លូវបាន

WRITE(6,6)I,K

- 2.1) 6 FORMAT(/1X,I2//1X,I3)
- 2.2) 6 FORMAT('0',I2/1X,I3)
- 2.3) 6 FORMAT(//T2,I2/1X,I3)
- 2.4) 6 FORMAT(//1X,I2//1X,I4)
- 2.5) 6 FORMAT('/'0',I2/'0',I3)

3. ចាប់តាំងពីលក្ខណៈណែនាំខាងក្រោមនេះ ត្រូវបង្ហាញលទ្ធផលរបស់អ្នក

- 3.1) READ(5,6)X,I,Y
6 FORMAT(F5.1/I3/F5.1)
- 3.2) READ(5,7)I,X,K
7 FORMAT(I1,F1.1,I2,F2.2,F3.3)
- 3.3) READ(5,8)I,J,K
8 FORMAT(I2)

4. សម្រាប់គ្មានការសំណើលក្ខណៈលើលម្អិតចាប់ពី 5 រហូតដល់ ដោយប្រើប្រាស់ការបង្ហាញលទ្ធផលរបស់អ្នក និងការបង្ហាញលទ្ធផលរបស់អ្នក និងការបង្ហាញលទ្ធផលរបស់អ្នក

จำนวนที่	1	2	3	4	5
a	3.26	3.00	4.15	8.91	2.28
c	9.47	5.00	12.52	10.25	3.49

(ให้ใช้ input card 5 บัตร แค่ลับค่า a และ c ของแต่ละรูป)

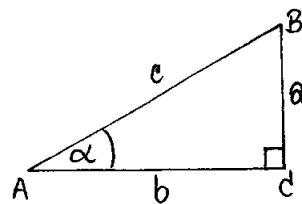
$$a^2 + b^2 = c^2 \quad \text{ดังนั้น} \quad b = \sqrt{c^2 - a^2}$$

จงเขียนโปรแกรมเพื่อคำนวณหาค่าต่อไปนี้

$$\sin \alpha = a/c$$

$$\cos \alpha = b/c$$

$$\tan \alpha = a/b$$

แต่ละรูปให้มีพารามิเตอร์แบบดังนี้

TRIANGULAR NO. _____

A = _____ B = _____ C = _____

SIN(ALPHA) = _____

COS(ALPHA) = _____

TAN(ALPHA) = _____